

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Favor Principum inconstans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

lapsa fuisset, removetnr ab officio, & *Ganymedes*, Laomedonis, Troiae regis filius sufficitur, ab aquila, dum venatur, subito raptus, & jussu Jovis, in cælum portatus. Hinc deinde inter sidera translatus, in signum mutatus est, quod *Aquarius* vocatur, quia videlicet ejus sideris stellæ imaginem fundentis aquam situ suo referre videantur.

Ethica.

I. (a) Per Heben ab officio pincernæ à Jove remotam, intelligentiam censeo, inquit Natalis Comes in Mythologia loc. cit. gratiam atque favorem principum, rem esse inconstantissimam, quæ faciliter lapsu amittitur, & cum ea omnia fortunæ ornamenta perdantur. Idipsum Ganymedes in Aquarium conversio docet. Erant ambo (Hebe atque Ganymedes) aliquamdiu gratiosi apud Regem Cœlicolûm, sed uterque collectam præstantiæ formæ, ætatis, obsequiorum, gratiam brevi effudit, quod inverso aquali Aquarius ille docet. Hæc præmia vitam sequuntur aulicam. Dum floret ætas, viret sanguis, viget corpus, gratissima servitur servitus. Si parum quid offendatur, repente serenum in tempestatem vertitur, & malis avibus abire jubentur, quos augurio lato felicitas ipsa advocasse videbatur. Id contigit Ganymedi. Aquila, idest, favor Principis ipsum usque in æthera evexerat; Prægustator fit Jovis, auro gemmisque distinctum tenet manu poculum, nectar superum mensis ministrat. Et ecce! subito scena vertitur, jubetur exesse Jovis regia, in Zodiaci se limites conferre, & pro Chrysandro, aqualem sustinere brachiis. Ita solet fieri. Quidam cum dedecore aperto amandantur ab aulis; alii sub honoris specie, quemadmodum Ganymedi factum, cui Jupiter locum inter sidera assignavit, sed parum honorificum: Hydriae bajulum fecit. Frequenter idem Ministris Principum obvenit, quibus improvisò occinitur: alio migrandum esse, famulantium numero non esse pares impensa. Posse tamen mutari tempora, & pristina obsequia requiri; interim viveret sibi, & bona spei. Scilicet; si lapis, & sentis, hic tibi ait: aquarius esto, frigidâ stim, & olere fatuo, pelle famem. O infida securitas! o labilis ascensus! o lubricum aulae culmen! Quidam interrogatus, quomodo, rarissimam rem in aula, consecutus esset senectutem? respondit, *injurias accipiendo, & gratias agendo*; Seneca lib. 2. de ira c. 34. Mare, qui intrat, inquit Liphius, navigat, fluctus expectat: qui Aulam, motus. In Aulis lenta sunt beneficia, præcipites iræ; levissimo momento in indigneus

R 12

gnationeus

(a) Favor Principum inconstans.

gnationem Principes impelluntur. Experti sunt Ganymedes & Hebe. In illum sic lusum est:

Quid sibi vult pronæ Phrygius puer urniger undæ?

Regia quem volucris nuper in astra tulit.

Siccine divini liquido pro nectare pocli

Pincernæ gelidas dextera fundit aquas?

Hæc Jovis ex Aula Ganymedis præmia? fusum

Principis ut vinum : gratia fluxa perit.

II. (b) Aliud ex Ganymede, sed imitationis documentum, *Virtus & forma* in eo certabant: hinc etiamnum adolescens in cælum raptus est. Qua re demonstrare voluerunt sapientes Ethnici ac Ethici, teste Cicerone i. Tuscul. Virum prudentem à Deo amari, & ipsum proximè accedere ad divinam mentem. Est enim Ganymedes anima hominis, quam ob eximiam virtutem Deus ad se raptit; quæ tanto est pulchrior, quanto innocentior, & à contagione corporis remotior. Pocula Jovi ministrata indicant: Deum mirificè delectari officiis sapientiæ, eaque quasi sitire. Pulchritudo Ganymedis, virtutis est imago, quam si oculis corporis liceret cernere, ut Plato ajebat, mirificos sui amores excitaret in animis hominum. Aquila subvexit Ganymedem in alta, quia sapientia perspicax est, & acie aquilinâ prædita. Hæc Mythologus i. c. Addo ego ex Alciati emblemate 4.

Consilium, mens atque Dei cui gaudia præstant,

Creditur is summo raptus adesse Jovi.

Tractum id ex Xenophontis Symposio; quō loco ait, Ganymedem non corporis, sed animi causā à Jove in cælum translatum, idque ipsum nominis etymo tradit, nam Γανυμῆδης dicitur, ὁ τὰ πάντα μένει, qui divinis consiliis lætatur. Claudio Minos in eundem locum.

III. (c) Per Ganymedis raptionem & in cælum translationem significatur, quosdam à Deo in ipso ætatis flore è vitâ evocari, ne proiectiores annis, in Numinis offensam, & salutis discriminem incurvant. Est enim Deus amator innocentiae. Sapientiæ 4. v. 11. dicitur. *Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, & fictio (dolus) deciperet sensum eius.* Nam cum annis plerumque crescunt vitia, & turbidius fluit è cado, quidquid proprius fundo est. Prænoscit Deus pericula labendi, hinc dilectas sibi animas mature subducit iis. Propterea Salomon loc. cit. v. 14. *Placita enim erat Deo anima illius, propter quod properavit Dominus educere illum*

(c) *Virtus & Sapientia commandant formam, (d) Cur quidam in flore etiam moriantur.*